

Deze laatste auteur, de zorgvuldige bewerker van het artikel Onze Landslakken, voegt er aan toe, dat de origineele exemplaren van de authentieke vindplaats in de Collectie Schepman in het Zoologisch Museum van Amsterdam berusten.

Dat de slak reeds in 1874 algemeen was, moge blijken uit het aantal van 28 volwassen exemplaren van den typischen vorm en 19 van de varieteit, welke in die verzameling aanwezig zijn.

De waarde van de mededeeling van den heer van der Willigen beperkt zich dus tot het constateeren, dat *Helicella virgata* nog steeds in de omgeving van Medemblik wordt aangetroffen, zich daar blijkbaar volkomen thuis voelt en zich in een talrijke nakomelingschap mag verheugen.

Haarlem, November 1924.

W. S. S. VAN BENTHEM JUTTING.

Stormvogels in 't binnenland. — Een week geleden kwam iemand bij me met een levenden vogel, die Zaterdag 1 Nov. een kwartiertje buiten het dorp was gevangen, en die hem tamelijk vreemd voorkwam. 'k Kon het dier zelf niet thuisbrengen en zond dus de verschillende gegevens: drie teenen met volledige zwemvliezen, 4e teen zeer klein en naar achteren gericht, neusgaten in buisjes, gevorkte staart, witte stuit, lange, spitse vleugels (± 4 dM. vluchtwijdte), kop leiblauw, verder hoofdtoon bruin met wat grijs, op aan den heer Bernink te Denekamp. Deze berichtte mij, dat we hier te doen hadden met *Het Vale Stormvogeltje* (*Procellaria leucorrhoea*), dat boven den Oceaan thuis hoort en in ons land een zeldzame gast is. Dit exemplaar was dus nogal ver 't land in gedwaald.

Rekken, Gelderland, 9 Nov. 1924.

G. C. TIECKEN.

Brave Muis. — Een dezer dagen zagen wij dat een muis toch ook wel eens nuttig werk kan doen. In een van de kamers zaten tallooze vliegjes tegen de vitrages. Een muis was druk bezig deze vliegjes, die door de koude niet erg vlug meer waren, te vangen en op te eten. Mogelijk is het wel aardig deze waarneming in De Levende Natuur te vermelden.

Vorden, 2 Nov. '24.

R. A. V. D. WALL-BAKE.

Le Merle blanc. — De laatste dagen nam ik in de tuinen achter ons huis een albino-vorm merel waar. Het signalement komt vrijwel overeen met dat in Rinke Tolman's feuilleton „Albinisme bij vogels" in de N. R. Crt. van 15 Juli 1921: kop geheel wit, borst zwart gespikkeld, in vleugel- en staartveeren domineert zwart. Het dier is in 't geheel niet schuw, en gaat met andere merels vriendschappelijk om.

Zeist, 10 Nov. '24.

G. J. UITMAN.

Ijsvogels. — Zij, die mij vindplaatsen en bijzonderheden, omtrent deze vogels kunnen geven, zal ik zeer dankbaar zijn. Portkosten worden gaarne vergoed.

Bij voorbaat dank.

H. VAN AS, Kolkstraat 34, Haarlem.

De Groote Lijster. — „D'r zit hier een nest meheer!"

„Maar niet om er aan te komen."

„Zoo'n rare vogel; z'n eieren zijn heel anders als van een merel."

„Zou 't de groote lijster kunnen zijn?"

Ja, wacht, een poosje geleden op een avond (6 Juni) heb ik de groote lijster gehoord in de plataan voor 't huis. En na dien tijd een enkele keer. Dus, op den uitkijk!

Tegen het dijke liggend, speur ik in den appelboom, plotseling mijn volle belangstelling waardig, want op één zijner lange armen, tusschen het gebladerte ligt een groot nest, veilig in een vork, acht meter boven de sloot, onzichtbaar voor roofvogel maar . . . bereikbaar voor kat en mensch!

Zou dit het nest zijn van dien goddelijken zanger, met zijn verrukkelijken, zuiveren jubel vol gevoel, die ik 's ochtends steeds hoor als ik langs het bosch rijd?

Prachtig zingt hij dan in de vroegte boven alles uit, hoog, hoog in een peppel, begroet daar den dag als zij te voorschijn komt uit den witten sluier, parelend in den morgenzon.